

Вселенската Патриаршия канонизира Стареца Евмениос Саридакис - Преподобни Евмений Нови | Комюнике

Комюнике за работата на Светия и Свещен Синод на Вселенската Патриаршия за април 2022

Днес на 14 април 2022 г., Светият и Свещен Синод на Вселенската Патриаршия се събра на редовно заседание за месец април, под председателството на Негово Всесветейшество, след което:

Взе единодушно решение за вписването в Агиология на Източната Православна Църква на Преподобния и Богоносен наш Отец Евмений Нови (Саридакис) след внесен доклад на Комистията по канонично право;

Прегледа всичко от текущия дневен ред, записано по теми, за което и бяха взети необходимите решения.

На края, бяха разменени пожелания между Вселенския Патриарх Вартоломей и Високопреосвещения Митрополит на Принцовите острови Димитрий, от името на останалите членове на Синода, по случай настъпващата Страстна седмица и Възресението на нашия Господ Иисус Христос, събщи Главният секретариат на Светия и Свещен Синод на Вселенската Патриаршия.

Припомняме, че на 31 май 2021 г. Свещеният Епархийски Синод на полуавтономната Църква на Крит прие единодушно молбата за вписване в Агиология на Стареца Евмениос Саридакис, внесена от Митрополита на Гортини и Аркадия Макарий.

Image not found or type unknown

Кратко житие на Свети Евмений Нови (Саридакис)

Старецът Евмениос (в света Констандинос Саридакис) е роден на 1 януари 1931 г. в критското село Етия, в семейството на благочестивия Георгиос и София Саридакис. Той бил осмото и последно дете в това бедно семейство, което загубило рано своя глава.

Трудните години на нацистката окупация в Гърция не позволили на малкия Констандинос да получи основно образование. Независимо от това, момчето се откроявало не само заради интелигентността си, но и със своето голямо благочестие. Чудно събитие имало решаващо влияние върху избора на път в живота на младия човек. То се случило през 1944 г. По време на празнична вечерня се появил необикновен, силен блясък. По-късно Евмениос го запазил дълбоко в душата си. Удивен и разтърсен от божествената светлина,

младежът извикал:

„Аз ще стана монах!“

Пътят на Констандинос в живота бил предрешен. Както самият старец впоследствие казвал: „Ако човек има призвание от Бога за нещо добро, то тогава Бог му помага и подкрепя“.

През 1951 г. Констандинос Сарадакис постъпил в манастира на пророк Илия, който бил недалеч от селото му. В този манастир освен игумена се трудили двама възрастни, слепи монаси, на които младият послушник служил с голяма любов. Три години по-късно Константин бил постриган в монашество с името Софрониос.

През 1954 г. монах Софрониос бил приет в армията, което било задължително според гръцките закони по онова време. Точно както в манастира, така и в армията младият монах не пренебрегвал всяка работа, показвайки уважение и подчинение на своите началници, като същевременно се опитвал да изпълнява и монашеските си задължения. В армията о. Софрониос обаче бил ударен от голямо изкушение, придружено от демонични атаки – имал треска, която не можела да бъде свалена, въпреки усилията на лекарите. Болният монах бил прехвърлен в Солун в сериозно състояние и там намерили ужасната причина за това странно заболяване: проказа! Благодарейки на Бога за този тежък кръст, болният монах бил отведен в болницата за алергии в Атина, където за щастие лечението преминало успешно и той напълно се възстановил. Но като вкусил горчивия вкус на това ужасно заболяване, той решил да остане в колонията на прокажените и да служи на страдащите. А имало над 500 от тях в тази болница! Болничната администрация дала на монаха малка къщичка край болницата с параклисче, посветено на св. безсребреници Козма и Дамян. Тук старецът прекарал остатъка от живота си. Монахът прекарвал дните си в колонията за прокажени в духовни аскетични трудове, в грижи за прокажените и извършвал богослужения.

За отец Софрониос било голямо благословение да се срещне със св. Никофор Прокажени, който се заразил с проказа, докато бил още много млад и живеел четиридесет и три години в колонията на прокажените на Хиос. През 1957 г. свети Никифор, тогава сляп и почти парализиран, бил прехвърлен в болницата за алергии в Атина. Преди да почине през 1964 г., свети Никифор бил духовен наставник на отец Софрониос, а последният се грижел за светеца с голяма любов до края на неговите дни.

През 1975 г. четиридесет и четири годишният монах бил ръкоположен за йеромонах с името Евмениос и станал изповедник и духовен наставник при болницата за прокажени, която впоследствие станала болница за остри инфекции.

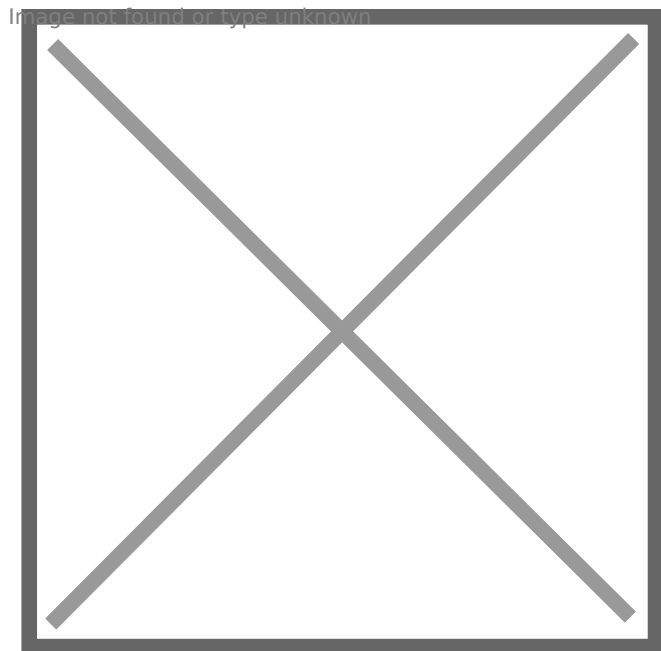
Докато живял в скромното си жилище в болничния двор (повече от половин век), старият божи човек служел непрекъснато на Бога и хората, като изслушвал изповедите им, служел на светия олтар, утешавал и съветвал в сложни ситуации, вършел чудеса и изцелявал както духовните, така и физическите болести. Въпреки сериозните болести, от които страдал, усмивката никога не напускала лицето на стареца, а безграничната любов към Бога и към всички хора блестяла в очите му. Според очевидци, прозорливостта, чудесата и срещите му със светиите били обикновени дела в живота на отец Евмений. Изключително надарен с благодатните изпълнения на Светия Дух, старецът „се скрил“ успешно зад стените на болницата. Св. Порфирий Кавсокаливит, който понякога отивал при отец Евмениос за изповед го наричал: „скрит светец на нашето време“.

След падането на комунистическия режим в СССР отец Евмениос и неговият духовен син, сега епископ Неофит, извършили поклонение в Киев, Москва и Санкт Петербург, където с голямо благоговение старецът почел гробницата на св. Йоан Кронщадски. След завръщането си в Атина здравните проблеми на стареца се влошили: диабет, слабо зрение, проблеми с бъбреците и проблеми с краката му, които лекарите искали да ампутират. Като надвивал смъртта през следващите няколко години, старецът не прекъсвал пастирската си служба и не връщал никой от дошлите при него за съвет. През 1992 г. отец Евмениос бил възведен в архимандритско достойнство. През 1999 г. старецът бил хоспитализиран в болница „Евангелизмос“ в Атина, където на 23 май предал душата си на Бога. Тялото на благодатния старец било погребано в родното му село Етия.

В наши дни, по молитвите и ходатайството на благословения старец

Евмениос, Господ извършва множество чудеса на изцеления и духовно утешение за болните и страдащите.

На 14 април 2022 г. Светият и Свещен Синод на Вселенската Патриаршия го вписа в Агиология на Източната Православна Църква като Преподобни Евмений Нови (Саридакис).

doxologiainfoews.com